

1233 25. Nov. 1889: 3. Beh. af Lovf. ang. en forhøjet Ligning til Viborg Amts Skolefond. 1234

optaget igjen, til fornøjet Overveielse. Jeg skal herved anbefale dette Forslag, som har en stor Betydning for Høren, og som udfylder et længe sølt Savn, til at blive underkastet en alvorlig Behandling.

Det tredie Lovforslag angaar Ordningen af Københavns Forstærkningskorps. Det er aldeles identisk med det Forslag, som forrige Aar var fremsat for dette Thing, og jeg skal derfor ikke opholde mig nærmere derved.

Formanden (Høgsbro): Exemplarer af de fremsatte Forslag vilde blive omdelte til ærede Medlemmer.

Der næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende en forhøjet Ligning til Viborg Amts Skolefond.

(Anden Behandling findes i Tidenden Spalte 1187).

Der var intet Vændingsforslag stillet.

Lovforslagets eneste Paragraf samt Lovforslaget som Helhed fattes til Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 58 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Statsraadet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag fra Udvalget for Forretningsordenen i Anledning af en Skrivelse fra Folkethingsmændene for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup).

Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Spalte 77. ff.)

Der var intet Vændingsforslag stillet udenfor de to i Betænkningen stillede Forslag.

Forslaget til Beslutning som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (H. Holm): Det er fjerde Gang i Løbet af de sidste Aar, at Folkethinget staar overfor det Tilfælde, at et af dets Medlemmer er blevet fængslet midt under Rigsdagssamlingen, uden at man, som Grundlovens § 57 foreskriver, først har indhentet Thingets Samtykke dertil. Thinget maa derfor atter nedlægge Indsigelse mod dette Overgreb fra Administrationens Side, hvis Thinget vil gjøre Sit til at værne om sin og sine Medlemmers grundlovmæssige Ret. Vi vide af sorgelig Erfaring, at man ikke for Dieblicket agter denne Indsigelse, lige saa lidt som Regjeringen i det Hele agter de Indsigelser, der fra Folkethinget gjøres mod hele dens grundlovstridige Færd. Men desuagtet er det Folkethingets Pligt at nedlægge sin Indsigelse baade for sin egen Skyld, for Folkets og for Fremtidens Skyld. Saa kommer der vel atter en Dag, da Grundlovens Bud og Folkethingets Beslutninger agtes. — Under de Forhandlinger, der ere førte om lignende Sager tidligere, er Spørgsmaalet om Forstaaelsen af Ordene i Grundlovens § 57 blevet saa fuldstændig uddebatteret, at jeg ikke tror, det vil være rigtigt at spille Thingets Tid med nu atter at optage disse Forhandlinger, og jeg kan saameget lettere denne Gang undlade at komme ind derpaa, som baade Mindretallet og Flertallet i Udvalget udførligere end tidligere have fremsat deres Betragtninger om Forstaaelsen af Grundlovens § 57 i Betænkningen, og jeg altsaa for dette Punkts Vedkommende kan nøies med at henvise dertil. — Den første Gang, en saadan Sag var til Behandling her i Thinget, ønskede Forretningsordensudvalget at vide, hvorfor Justitsministeren ikke havde udsat Fængslingen af vedkommende Rigsdagsmand, enten til Samlingen var forbi, eller til man havde indhentet Thingets Samtykke. Vi fik det svar fra Justitsministeren, at efter „rigtige Fortolkningsregler“ kunde Grundlovens § 57 ikke hjemle Rigsdagsmændene nogen Fritagelse for at affone de dem ved endelig